

DIPLOMSKI RAD

ANALIZA NATALNE KARTE

EDVARD I, KRALJ ENGLJESKE

Zlatibor, november 2022.

Student: Sandra Hay
Mentor: Jovana Bogoslovov

SADRŽAJ

BIOGRAFIJA	4
RANE GODINE, 1239. - 1263.	5
Detinjstvo	5
Rane ambicije	6
GRAĐANSKI RAT I KRSTAŠKI RATOVI, 1264. - 1273.	7
Drugi baronski rat.....	7
Krstaški ratovi i dolazak na presto	8
RANA VLADAVINA, 1274. - 1296.	9
Velški ratovi.....	9
Sukob sa Škotskom	11
Proterivanje Jevreja	11
Karakter Edvarda I kao kralja.....	11
KASNIJA VLADAVINA, 1297. - 1307.	13
Povratak u Škotsku	13
SMRT I SAHRANA, 1307.....	14
PORODICA, 1. I 2. BRAK	14
ASTROPROFIL.....	16
I KUĆA (ASC) - RIBE 18°37'	17
II KUĆA - BIK 11°01'	17
III KUĆA - BLIZANAC 7°02'	18
IV KUĆA - BLIZANAC 25°38'	18
V KUĆA - RAK 13°	19
VI KUĆA - LAV 5°	19
VII KUĆA - DEVICA 18°	19
VIII KUĆA - ŠKORPIJA 11°	20
IX KUĆA - STRELAC 7°	20
X KUĆA - STRELAC 25°	20
XI KUĆA - JARAC 13°	21
XII KUĆA - VODOLIJA 5°	21
ASTROANALIZA	22
RANE GODINE, 1239. - 1263.	22

GRAĐANSKI RAT I KRSTAŠKI RATOVI, 1264. - 1273.	22
RANA VLADAVINA, 1274. - 1296.	24
Dolazak na presto	24
Velški ratovi.....	24
Sukob sa Škotskom	24
Proterivanje Jevreja	25
Karakter Edvarda I kao kralja.....	25
KASNIJA VLADAVINA, 1297. - 1307.	26
Povratak u Škotsku	26
Smrt i sahrana, 1307.....	27
PORODICA, 1. I 2. BRAK	28
LITERATURA.....	29

BIOGRAFIJA

Edvard I (17. juni 1239 – 7. juli 1307, po julijanskom kalendaru), takođe poznat kao **Edvard Dugonogi**, i kao “Čekić Škota” (latinski: Malleus Scotorum) bio je kralj Engleske i gospodar Irske od 1272. do 1307. godine. Kao najstariji sin Henrija III, od najranije mladosti bio je uključen u političke intrige očeve vladavine, uključujući pobunu engleskih barona i učešće u Drugom baronskom rat. Nakon toga Edvard se pridružio Devetom krstaškom ratu u Svetoj zemlji. Nakon neuspeha u Svetoj zemlji, Edvard se vraćao kući 1272. godine kada je obavešten da mu

je otac umro. Postao je kralj Engleske i krunisan u Westminsteru 19. augusta 1274.

Tokom vladavine sproveo je reformu kraljevske administracije i anglosaksonskog prava. Kroz opsežnu pravnu istragu, Edvard je istraživao različite feudalne slobode, sve dok nije reformirao niz zakona koji regulišu krivična i imovinska prava. Međutim, njegovu pažnju su sve više privučila vojna pitanja.

Nakon suzbijanja manje pobune u Velsu 1276.-1277. godine, Edvard je odgovorio na drugu pobunu 1282.-1283. godine osvajačkim ratom. Nakon osvajanja, Edvard je Vels podvrgnuo engleskim zakonima, izgradio niz dvoraca i gradova i naselio ih englezima. Nakon toga su njegovi napori bili usmereni prema Škotskoj. U ratu koji je usledio, Škoti su istrajali iako se u početku činilo da su englezi pobjednici.

Edvard I je bio jako visok čovjek, pa je zbog toga dobio nadimak "Dugonogi". Bio je jako temperamentan, pa je zajedno sa svojom visinom izgledao zastrašujuće svojim savremenikima. Ipak, bio je poštovan od svojih podanika na način koji odlikuje srednjevekovni ideal kraljevstva, kao vojnik, administrator i vernik.

Moderni historičari su podeljeni oko procene Edvarda I; dok ga neki hvale za njegov doprinos u zakonodavstvu i administraciji, drugi ga kritikuju zbog beskompromisnog stava prema plemstvu. Edvard je zaslužan za mnoga dostignuća tokom njegove vladavine, među kojima je i obnavljanje kraljevske vlasti nakon vladavine Henrija III, uspostavljanje parlamenta kao stalne institucije, uspostavljanje funkcionalnog sistema prikupljanja poreza i reformu putem zakona. Međutim, on je često kritikovan zbog drugih radnji, kao što je njegovo brutalno ponašanje prema Škotima i donošenje Edikta o proterivanju 1290. godine, kojim su jevreji proterani iz Engleske. Ovaj edikt je ostao na snazi do kraja srednjeg veka, sve dok ga formalno nije ukinuo Oliver Cromvel 1656.

Rane godine, 1239. - 1263.

Detinjstvo

Edvard I je rođen u Vestminsteru u noći između 17 i 18 juna 1239. godine kao sin kralja Henrija III i Eleonore od Provanca. Edvard, anglo-saksonsko ime, je često davano aristokratiji Engleske ali ga je Henri dao svom sinu u znak poštovanja svecu Edvardu "Confessor"-u. Edvardovo odrastanje ostaje nepoznato, ali se zna da je stekao obrazovanje tipično za aristokratskog dečaka njegovih godina, iako je bio posebno podučavan vojnim studijama.

Postojala je zabrinutost za Edvardovo zdravlje kao deteta i on se razboleo 1246, 1247. i 1251. godine. Bez obzira na to, odrastao je i postao snažan, atletski građen i impozantan čovek. Sa svojih 188 cm nadvisivao je većinu svojih savremenika, otuda njegov nadimak "Longshanks" (Dugonogi). U mladosti mu je kovrdžava kosa bila plava a u zrelosti je potamnela. Rečeno je da je njegov govor, uprkos govornoj mani, bio ubedljiv.

Godine 1254. engleski strah od Kastiljanske invazije u provinciju Gaskonju koju su držali Englezi, naterao je kralja Henrija da ugovori brak između petnaestogodišnjeg Edvarda i trinaestogodišnje Eleonore, polusestre kralja Alfonsa X od Kastilje. Venčali su se 1. novembra 1254. u opatiji Santa Marija la Real de Las Uelgas u Kastilji.

Kao deo bračnog sporazuma, Alfonso X je odustao od svog pohoda na Gaskonju. Iako su davanja kralja Henrija bila velika, Edvard je imao malo nezavisnosti. On je primio Gaskonju već 1249. godine, ali Simon od Montforta, 6. grof od Lestera, bio je postavljen za kraljevskog poručnika godinu dana ranije i samim tim je uzimao i prihode, tako da u praksi Edvard nije imao ni ovlašćenja ni prihode iz ove provincije. Vlast koju je dobio 1254. uključivala je veći deo Irske, i mnogo zemlje u Velsu i Engleskoj, ali je kralj Henri zadržao veliku kontrolu nad tom zemljom, posebno u Irskoj, tako da je Edvardova moć tamo bila

ograničena, takođe, kralj je uzimao većinu prihoda iz tih zemalja. U decembru, Edvard i Elenora su ušli u Gaskonju, gde su bili srdačno primljeni od stanovništva. Ovde je Edvard sebe predstavio kao “princa i gospodara Gaskonije”, potez za koji autor J.S. Hamilton tvrdi da je to bio pokazatelj njegove političke nezavisnosti u usponu.

Rane ambicije

Edvard je pokazao nezavisnost u političkim pitanjima još 1255. godine, kada je stao na stranu porodice Soler u Gaskonji, u tekućem sukobu između porodica Soler i Colomb. To je bilo u suprotnosti sa politikom njegovog oca. U maju 1258. grupa ljudi na poziciji je sastavila dokument za reformu kraljeve vlade – takozvane Oksfordske odredbe – uglavnom usmeren protiv Luzinjanaca. Edvard je stajao uz svoje političke saveznike i oštro se suprotstavljao odredbama. Reformski pokret je, međutim, uspeo da ograniči Luzinjanski uticaj i postepeno je Edvardov stav počeo da se menja. U martu 1259. stupio je u formalni savez sa jednim od glavnih reformatora, Ričardom de Kler, 6. grofom od Glostera. Zatim je 15. oktobra 1259. objavio da podržava ciljeve barona i njihovog vođu Simona od Montforta.

Motiv promene Edvardovog mišljenja mogao je biti čisto pragmatičan; Montfort je bio u dobroj poziciji u Gaskonji. Kada je kralj u novembru otišao u Francusku, Edvardovo ponašanje se pretvorilo u čistu neposlušnost. Napravio je nekoliko sastanaka kako bi unapredio cilj reformatora, što je dovelo do toga da njegov otac poveruje da Edvard razmatra državni udar. Kada se kralj vratio iz Francuske, u početku je odbio da vidi svog sina, ali uz posredovanje grofa od Kornvola i Bonifacija, nadbiskupa od Kenterberija, njih dvojeica su se na kraju pomirili. Edvard je poslat u inostranstvo, a novembra 1260. ponovo se ujedinio sa Luzinjancima, koji su bili prognani u Francusku.

U Engleskoj, početkom 1262. godine, Edvard se posvađao sa nekim od svojih bivših Luzinjanskih saveznika zbog finansijskih pitanja. Sledeće godine, kralj Henri ga je poslao u pohod na Vels protiv Livelina ap Grifa, sa veoma ograničenim rezultatima. Otprilike u isto vreme, Montfort, koji je bio van zemlje od 1261. godine, vratio se u Englesku i ponovo pokrenuo baronski reformski pokret. U ovom ključnom trenutku, kada se činilo da je kralj spreman da pristane na zahteve barona, Edvard je počeo da preuzima kontrolu nad situacijom. Dok je do sada bio nepredvidiv i dvosmislen, od ovog trenutka je postao čvrsto odan zaštiti kraljevskih prava svog oca. Ponovo se ujedinio sa nekim od ljudi od kojih se otuđio godinu dana ranije – među njima sa svojim prijateljem iz detinjstva Henrijem od Almejna i Džonom de Varenom, 6. grofom od Sarija – i vratio zamak Vindzor od pobunjenika. Putem arbitraže francuskog kralja Luja IX došlo je do sporazuma između dve

strane. Ovaj takozvani Mize od Amijena bio je u velikoj meri naklonjen kralju i posadio je seme za dalji sukob.

Građanski rat i krstaški ratovi, 1264. - 1273.

Drugi baronski rat

1264.–1267. došlo je do sukoba poznatog kao Drugi baronski rat, u kojem su se baronske snage predvođene Simonom od Montforta borile protiv onih koji su ostali lojalni kralju. Prvo poprište bitke bio je grad Gloster, koji je Edvard uspeo da povрати od neprijatelja. Kada je Robert de Ferers, 6. grof od Derbija, došao u pomoć pobunjenicima, Edvard je pregovarao o primirju sa grofom, čije je uslove Edvard kasnije prekršio. Baronske i kraljeve snage su se konačno susrele u bici kod Lusa, 14. maja 1264. Edvard, komandujući desnim krilom, pokazao se dobro i ubrzo je porazio londonski kontingent Montfortovih snaga. Nerazborito, međutim, pošao je za raštrkanim neprijateljem u poteru, a po povratku je zatekao ostatak kraljevske vojske poraženim. Po sporazumu poznatom kao Mise od Lusa, Edvard i njegov rođak Henri od Almaina predati su kao taoci Montfortu.

Edvard je 28. maja, uspeo je da pobjegne svojim čuvarima i pridružio se Gilbertu de Kleru, 7. grofu od Glostera, koji je nedavno prešao na stranu kralja. Montfortova podrška je sada opadala i Edvard je povratio Vuster i Gloster uz relativno malo truda. Dve sile su se zatim srele u drugoj velikoj bici Baronovog rata, bici kod Evešama, 4. avgusta 1265. godine. Montfort je imao male šanse protiv superiornih kraljevskih snaga, a posle poraza je ubijen i njegovo telo potpuno osakaćeno.

Srednjovekovni rukopis koji prikazuje osakaćeno telo Simona de Monfora na polju Evešam

Kroz obmane kao što su viđene u Glosteru, Edvard je stekao reputaciju nepoverljivog. Međutim, tokom letnjih pohoda počeo je da uči iz svojih grešaka i počeo da se ponaša na način koji je stekao poštovanje i divljenje svojih savremenika. Rat se nije završio Montfortovom smrću, a Edvard je učestvovao u nastavku borbe. Tek u aprilu nakon

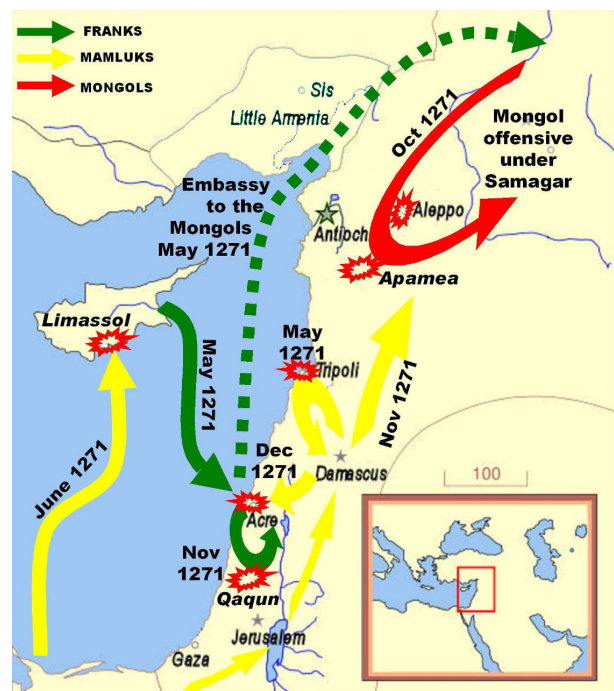
ponovnog pregovaranja o uslovima Kenilvortovog proglašenja, strane su se sporazumele. Otprilike u to vreme, Edvard je postavljen za upravnika Engleske i počeo je da ima uticaj u vladi, ali uprkos tome, bio je malo uključen u pregovore o nagodbi nakon ratova; u ovom trenutku njegov glavni fokus bio je na planiranju svog predstojećeg krstaškog pohoda.

Krstaški ratovi i dolazak na presto

Edvard je 24. juna 1268. uzeo krstaški krst na velikoj ceremoniji, sa svojim bratom Edmundom Kraučbekom i rođakom Henrijem od Almaina. Edvard je 20. avgusta otplovio iz Dovera za Francusku. Istoričari nisu sa sigurnošću utvrdili veličinu vojske, ali je Edvard verovatno poveo sa sobom oko 225 vitezova i ukupno manje od 1000 ljudi.

Prvobitno su krstaši nameravali da oslobode opkoljeno hrišćansko uporište Akru, ali je kralj Luj bio preusmeren u Tunis. Luj i njegov brat Karlo Anžijski, kralj Sicilije, odlučili su da napadnu emirat da bi uspostavili uporište u severnoj Africi. Planovi su propali kada je francuske snage zahvatila epidemija koja je 25. avgusta odnela život samog Luja. Krstaški rat je odložen do sledećeg proleća, ali je razorna oluja kod obala Sicilije odvrtila Lujevog naslednika Filipa III i Karla Anžijskog od daljeg pohoda. Edvard je odlučio da nastavi sam i 9. maja 1271. konačno se iskrcao u Akru.

Do tada je situacija u Svetoj zemlji bila nesigurna. Jerusalem su ponovo osvojili muslimani 1244. godine, a Akra je bio centar hrišćanske države. Muslimanske države su bile u ofanzivi pod vođstvom Bajbarsa i pretile su samoj Akri. Iako su Edvardovi ljudi bili važan dodatak garnizonu, imali su male šanse protiv Bajbarsovih superiornih snaga. Napad Mongola na Alepo na severu, je odvratio pažnju Bajbarsovih snaga. U novembru je Edvard predvodio napad na Kakun, koji je mogao da posluži kao važna pozicija za osvajanje Jerusalima, ali ni mongolska invazija ni napad na Kakun nisu uspeali. Stvari su sada izgledale sve očajnije i u maju 1272. Hug III od Kipra, koji je bio nominalni kralj Jerusalima, potpisao je desetogodišnje primirje sa Bajbarsom. Edvard je u početku bio prkosan, ali pokušaj atentata od strane sirijskog Nizarija (atentatora) koji je navodno poslao Bajbars u junu 1272. konačno ga je

Operacije tokom krstaškog rata Edvarda I

Pokušaj atentata Edvarda I u junu 1272

primorao da odustane od daljeg pohoda. Iako je uspeo da ubije ubicu, uboden je u ruku bodežom za koji se plašio da je bio otrovan, te je tokom narednih meseci ozbiljno oslabio.

Tek 24. septembra 1272. Edvard je napustio Akru. Stigavši na Siciliju, dočekala ga je vest da mu je otac umro 16. novembra 1272. godine. Edvard je bio duboko ožalošćen zbog ove vesti, ali umesto da odmah požuri kući, on je lagano putovao ka severu. Politička situacija u Engleskoj je bila stabilna nakon preokreta sredinom veka, i Edvard je proglašen kraljem posle očeve smrti. Novi kralj je krenuo na putovanje kopnom kroz Italiju i Francusku, tokom kojeg je posetio papu Gregora X i Filipa III u Parizu.

Pre nego što se vratio u Englesku, Edvard je svratio u Gaskonju kako bi je uveo u red i ugušio pobunu koju je predvodio Gaston de Bern. Dok je bio tamo, pokrenuo je istragu o svojim feudalnim posedima, što, kako Hamilton kaže, pokazuje „Edvardovo veliko interesovanje za administrativnu efikasnost... i ojačalo Edvardovu poziciju kao gospodara u Akvitaniji i ojačalo lojalnost između kralja vojvode i njegovih podanika“. Otprilike u isto vreme, kralj je takođe organizovao političke saveze sa kraljevstvima u Iberiji.

Tek 2. avgusta 1274. Edvard se vratio u Englesku, dolaskom u Dover. Tridesetpetogodišnji kralj Edvard krunisan je 19. avgusta u Vestminsterskoj opatiji, zajedno sa kraljicom Eleanorom. Odmah nakon što ga je Robert Kilvarbi, nadbiskup Kenterberija krunisao, Edvard je skinuo svoju krunu, rekavši da ne namerava da je nosi sve dok ne povрати sve krunske zemlje izgubljene za vreme vladavine njegovog oca.

Rana vladavina, 1274. - 1296.

Velški ratovi

Novembra 1276. objavljen je rat. Početne operacije su pokrenute pod kapetanstvom Mortimera, Edvardovog brata Edmunda, grofa od Lankastera, i Vilijama de Bošama, 9. grofa od Vorvika. Podrška Livelinu, Princu od Velsa, je bila slaba među njegovim sunarodnicima. U julu 1277. Edvard je izvršio invaziju sa snagama od 15.500, od kojih su 9.000 bili Velšani. Livelin je ubrzo shvatio da nema drugog izbora osim da se preda.

Kada je 1282. ponovo izbio rat, bio je to sasvim drugačiji poduhvat. Za Velšane, ovaj rat je bio oko nacionalnog identiteta, uživao je široku podršku, posebno izazvan pokušajima da se engleski zakon nametne velškim podanicima. Za Edvarda je to postao osvajački rat. Rat je počeo pobunom Dafida, koji je bio nezadovoljan nagradom koju je dobio od Edvarda 1277. godine. Livelin i drugi velški poglavari su se ubrzo pridružili, i u početku su Velšani doživeli vojni uspeh. Napredovanje Velsa je okončano 11. decembra kada je Livelin namamljen u zamku i ubijen u bici kod Orevin mosta. Osvajanje je završeno hvatanjem Dafida u junu 1283, koji je pogubljen kao izdajnik. Kralj Edvard je naredio da Dafidova glava bude javno izložena na Londonskom mostu.

Dalje pobune su se desile 1287–88. i, što je još ozbiljnije, 1294. godine, ali su u oba slučaja pobune ugušene.

Posle 1277. i sve više posle 1283. godine, Edvard se započeo naseljavanje Velsa englezima stvarajući nove gradove kao što su Flint, Aberistvith i Rhuddlan. Njihovi novi stanovnici bili su engleski migranti, a lokalnim Velšanima je bilo zabranjeno da žive u njima, a mnogi su bili zaštićeni velikim zidovima.

Pokrenut je i obimni projekat izgradnje zamkova. Među njima su bili zamci Beaumaris, Kaernarfon, Konvi i Harleh, namenjeni da služe i kao tvrđave i kraljevske palate. Njegov projekat izgradnje zamka u Velsu uveo je široko rasprostranjenu upotrebu proreza za strele u zidovima zamka širom Evrope. Zamci su dali jasnu, imperijalnu izjavu o Edvardovim namerama da trajno vlada Severnim Velsom.

Zamak Konvi izgrađen za vreme vladavine Edvarda I

Kralj Edvard je 1284. godine dobio svog sina Edvarda (kasnije Edvarda II) baš u zamku Kernarfon, verovatno da bi dao do znanja o novom političkom poretku u Velsu. Godine 1301., mladi Edvard je postao prvi engleski princ koji je dobio titulu Princa od Velsa.

Sukob sa Škotskom

Odnos između Engleske i Škotske do 1280-ih bio je odnos relativno harmonične koegzistencije. Problemi su nastali tek sa škotskom krizom sukcesije ranih 1290-ih. Takmičari za presto su se složili da će kraljevstvo biti predato Edvardu dok se ne pronađe zakoniti naslednik. Odlučeno je da Džon Baliola postane kralj Škotske 17. novembra 1292.

Međutim, čak i nakon Baliolovog dolaska na presto, Edvard je nastavio da tvrdi svoju vlast nad Škotskom. Razdor je rastao a poslednja kap je bila Edvardov zahtev da Škoti obezbede vojsku u ratu protiv Francuske. Ovo je bilo neprihvatljivo. Škoti su umesto toga sklopili savez sa Francuskom i pokrenuli neuspešan napad na Karlajl. Edvard je odgovorio invazijom na Škotsku 1296. i zauzevši grad Bervik-na-Tvidu u posebno krvavom napadu. U bici kod Danbara, škotski otpor je efektivno slomljen. Edvard je konfiskovao Kamen sudbine – škotski krunski kamen – i doneo ga u Vestminster, stavljajući ga u ono što je postalo poznato kao Stolicu kralja Edvarda. svrgnuo je Baliola i postavio Engleze da upravljaju zemljom. Pohod je bio veoma uspešan, ali će engleski trijumf biti samo privremen.

Proterivanje Jevreja

Jevreji su bili kraljeva lična svojina i on ih je mogao po svojoj volji da oporezuje. Godine 1275., Edvard je izdao Statut Jevreja, koji je zabranio pozajmice sa kamatama – praksa do tada zabranjena hrišćanima - i ohrabrio Jevreje da se bave drugim profesijama. Godine 1280. naredio je svim Jevrejima da prisustvuju posebnim propovedima, koje su držali fratri, u nadi da će ih ubediti da se preobrate, ali to nije poštovano. Konačni napad na Jevreje u Engleskoj došao je u Ediktu o proterivanju iz 1290. godine, kojim je Edvard formalno proterao sve Jevreje iz Engleske. Ova odluka je ostala na snazi sve do 1650.-ih kada je ponistena od strane Olivera Kromvela.

Karakter Edvarda I kao kralja

Edvard je imao reputaciju žestoke i ponekad nepredvidive naravi, i mogao je da bude zastrašujući; jedna priča govori o tome kako je član crkve Svetog Pavla, želeći da se

suprotstavi Edvaru zbog visokog poreza 1295. godine, pao i umro nakon boravka u kraljevom prisustvu. Kada je njegov sin Edvard zahtevao zvanje grofa za svog omiljenog Pirsu Gavestona, kralj je buknuo od besa i navodno iščupao šaku kose svom sinu. Neki od njegovih savremenika smatrali su Edvarda zastrašujućim, posebno u njegovim ranim danima. Pjesma o Lusu iz 1264. opisuje ga kao leoparda, životinju koja se smatra posebno moćnom i nepredvidivom. Međutim, s vremena na vreme, Edvard je pokazivao nežniju prirodu i bio je poznat kao veoma odan svojoj velikoj porodici. Bio je blizak sa svojim preživelim ćerkama i često ih je obasipao skupim poklonima.

Uprkos njegovim lošijim karakternim osobinama, Edvardovi savremenici su ga smatrali sposobnim, čak idealnim kraljem. Iako ga njegovi podanici nisu voleli, bojali su ga se i poštovali. On je ispunio savremena očekivanja od kralja u svojoj ulozi sposobnog, odlučnog vojnika i življenju u skladu sa viteškim idealima.

U religioznim obredima je takođe ispunio očekivanja svog doba: redovno je posećivao kapelu, velikodušno davao milostinju i pokazivao duboku odanost Bogorodici i svetom Tomi Beketu. Kao i njegov otac, Edvard je bio strastveni učesnik u tradiciji "kraljevskog dodira", koji je navodno imao efekat da izleči one koji su imali škrofulu. Savremeni zapisi govore da je Kralj svake godine dodirivao više od hiljadu ljudi. Uprkos svojoj ličnoj pobožnosti, Edvard je često bio u sukobu sa kenterberijskim nadbiskupima koji su služili tokom njegove vladavine, a jedan hroničar iz 14. veka pripisuje smrt Tomasa od Korbridža kraljevom grubom ponašanju prema njemu. Odnosi sa papstvom nisu bili ništa bolji: Edvard je 1297. namerno prekršio papsku bulu Clericis laicos, koja je generalno zabranjivala crkveno oporezivanje.

Edvard se veoma zainteresovao za priče kralja Artura, koje su bile veoma popularne u Evropi tokom njegove vladavine. Godine 1278. posetio je opatiju Glastonberi kako bi otvorio ono za šta se tada verovalo da je bila grobnica Artura i Gvinere, vraćajući „Arturovu krunu“ od Livelina nakon osvajanja Severnog Velsa, dok su se njegovi novi zamci oslanjali na Arturijanske mitove u njihovom dizajnu i lokaciji. On je 1284. i 1302. održavao događaje „Okrugli sto“, koji su uključivali turnire i gozbe, a hroničari su njega i događaje na dvoru upoređivali sa Arturom. U nekim slučajevima se smatra da je Edvard koristio svoje interesovanje za mitove o Arturu da bi služili njegovim političkim interesima, uključujući legitimizovanje njegove vladavine u Velsu i diskreditovanje verovanja Velšana da bi se Artur mogao vratiti kao njihov politički spasilac.

Kasnija vladavina, 1297. - 1307.

Povratak u Škotsku

Edvard je imao razloga da veruje da je završio osvajanje Škotske kada je napustio zemlju 1296. godine, ali se ubrzo pojavio otpor pod vođstvom Endrua de Moraja na severu i Vilijama Volasa na jugu. 11. septembra 1297. godine, velike engleske snage bile su razbijene od strane mnogo manje škotske vojske predvođene Volasom i Morajem kod Stirlingovog mosta.

Poraz je šokirao Englesku i odmah su počele pripreme za pohod odmazde. Ubrzo nakon što se Edvard vratio iz Flandrije, krenuo je na sever. 22. jula 1298. godine, u jedinoj velikoj bici koju je vodio od Evešama 1265. godine, Edvard je pobedio Volasove snage u bici kod Falkirka. Edvardov uspeh nije trajao dugo, i sledeće godine Škoti su uspeali da ponovo zauzmu zamak Stirling.

Godine 1303. postignut je mirovni sporazum između Engleske i Francuske, čime je faktički prekinut francusko-škotski savez. Robert Brus, unuk kandidata za krunu 1291. godine, stao je na stranu Engleza u zimu 1301-02. Do 1304. godine, većina drugih plemića u zemlji takođe se zaklela na vernost Edvardu, a te godine Englezi su takođe uspeali da ponovo zauzmu zamak Stirling. Velika pobeda je postignuta 1305. godine kada je Volasa izdao ser Džon de Mentejt i predao ga Englezima, koji su ga odveli u London gde je javno pogubljen. Pošto je Škotska bila uglavnom pod kontrolom Engleza, Edvard je postavio Engleze i Škote koji su bili na njegovoj strani da upravljaju zemljom.

Situacija se ponovo promenila 10. februara 1306. godine, kada je Robert Brus ubio svog rivala Džona Komina, a nekoliko nedelja kasnije, 25. marta, krunisan za kralja Škotske. Brus je tada krenuo u pohod za obnavljanje nezavisnosti Škotske, i ovaj pohod je iznenadio Engleze. Edvard je u to vreme bio lošeg zdravlja i umesto da sam vodi ekspediciju, dao je različite vojne komande Ajmeru de Valensu, 2. grofu od Pembrika, i Henriju Persiju, 1. baronu Persiju, dok je glavnu kraljevsku vojsku predvodio Princ od Velsa. Englezi su u početku naišli na uspeh; 19. juna, Ajmer de Valens je razbio Brusa u bici kod Metvena. Brus je bio primoran da se sakrije, dok su engleske snage ponovo zauzele izgubljenu teritoriju i zamkove.

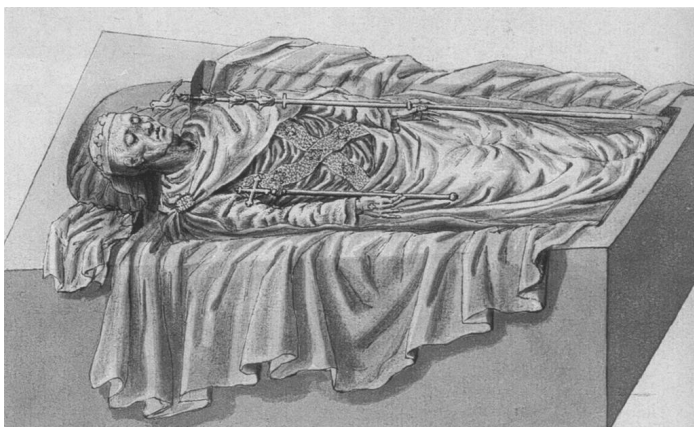
Edvard se ponašao sa neobičnom brutalnošću protiv Brusove porodice, saveznika i pristalica. Njegova sestra Meri je četiri godine bila zatvorena u kavezu u zamku Roksburg. Izabela MekDaf, grofica od Bjukena, koja je krunisala Brusa, držana je u kavezu u zamku Bervik. Njegov mlađi brat Nil je pogubljen tako što je bio obešen, vučen i isečen na 4 dela.

Bilo je jasno da Edvard borbu ne posmatra kao rat između dve nacije, već kao suzbijanje pobune nelojalnih podanika. Ova brutalnost, međutim, umesto da je pomogla da se Škoti pokore, imala je suprotan efekat i prikupila sve veću podršku Brusu.

Smrt i sahrana, 1307.

U februaru 1307. Brus je nastavio svoje napore i počeo da okuplja ljude, a u maju je pobedio u bici kod Loudoun Hill-a. Edvard, koji se donekle oporavio, sada je sam krenuo na sever. Na putu je, međutim, dobio dizenteriju, i stanje mu se pogoršalo. 6. jula se ulogorio u Burg kod Senda, južno od škotske granice. Kada su sledećeg jutra njegove sluge došle da ga podignu da bi mogao da jede, šezdesetosmogodišnji kralj im je umro na rukama.

Pojavile su se razne priče o Edvardovim željama na samrtni; prema jednom predanju, tražio je da se njegovo srce prenese u Svetu zemlju, zajedno sa vojskom za borbu protiv nevernika. Još sumnjivija priča govori o tome kako je želeo da se njegove kosti ponesu u buduće ekspedicije protiv Škota.

*Ostaci Edvarda I,
sa ilustracije kada je njegova grobnica otvorena 1774.*

Telo Edvarda I preneto je na jug i sahranjeno u Vestminsterskoj opatiji 27. oktobra. Edvardova grobnica je bila neobično običan sarkofag od Purbekovog mermera, bez uobičajenog kraljevskog lika, što je verovatno rezultat nedostatka sredstava nakon kraljeve smrti. Londonsko društvo antikvara otvorilo je grobnicu 1774. godine. Tragovi latinskog natpisa *Edvardus Primus. Scottorum Malleus hic est, 1308. Pactum Serva* („Onde

počiva Edvard I, Čekić Škota, 1308. Čuvajte zavet“) još uvek se može videti naslikano sa strane grobnice, upućujući na njegov zavet da osveti pobunu Roberta Brusa.

Porodica, 1. i 2. brak

Njegov prvi brak ugovorili su 1254. godine njegov otac i Alfons X, kralj Kastilje. Kastiljski kralj zahtevao je da on Edvarda učini vitezom. Iako je već bio isplanirao celu ceremoniju, Henri III je pristao na Alfonsov molbu. Edvard je prešao La Manš u junu i do septembra je

stigao u kraljevinu Kastilju. Alfons ga je učinio vitezom 1. novembra 1254. godine, a na isti dan sklopljen je brak između Edvarda i infante Eleonore, polusestre Alfonsa X. Edvard je tada imao 15.godina a Eleonora 13. Nakon venčanja Edvard se sa suprugom vratio u Englesku.

Sa Eleonorom Edvard je imao najmanje 14 dece a neki izvori kažu i do 16, ali samo je jedan sin nadživeo oca i postao kralj Edvard II. Pored njega i 3 kćerke su nadživele oca.

Eleonora od Kastilje umrla je 28. novembra 1290. godine. Par se voleo, i kao i njegov otac, Edvard je bio veoma odan svojoj ženi i bio joj je veran tokom celog braka. Bio je duboko pogođen njenom smrću, i svoju tugu je pokazao podizanjem dvanaest takozvanih Eleonorinih krstova, po jedan na svakom mestu gde je njen pogrebnia povorka stala da prenoći.

Edvard je 1299. godine oženio Margaretu, kćerku francuskog kralja Filipa III, koja je bila oko 40 godine mlađa od njega. Sa njom je imao još troje dece od kojih dva sina koji su odrasli i kćerku koja je umrla kao dete.

Nasledio ga je sin Edvard II.

ASTROPROFIL

Ime: Edvard I

Datum rođenja: 17. jun 1239. (julijanski kalendar, 24. Jun 1239. gregorijanski kalendar)

Vreme rođenja: 23:30 h

Mesto rođenja: London, Engleska (UK)

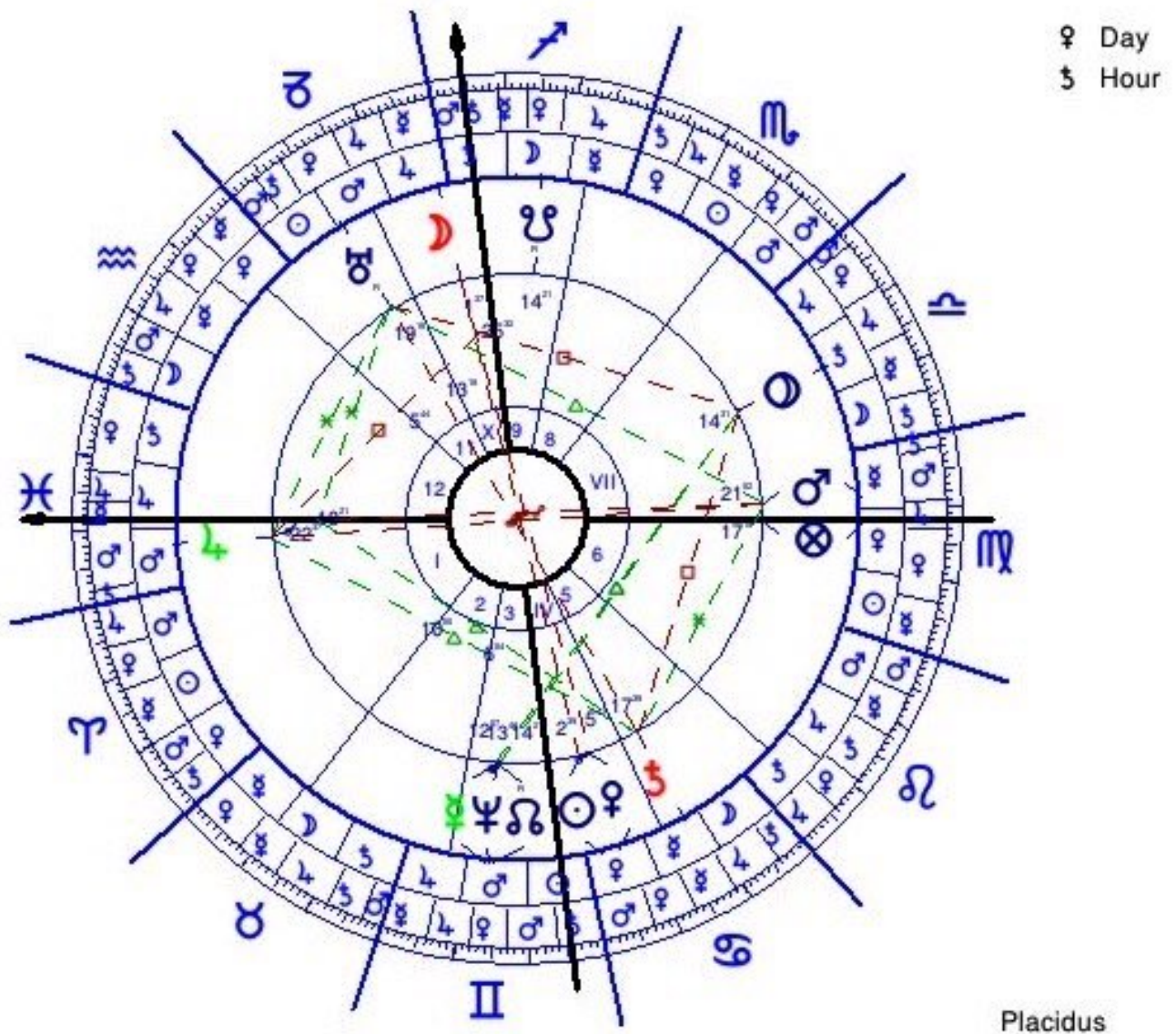
Sunce: Rak

Ascendent: Ribe

Pol: muški

Zanimanje: kralj

Visina: 188 cm

I KUĆA (ASC) - RIBE 18°37'

Jupiter - Ribe 22°37'

ASC na 18° u promenljivom, duplom znaku riba daje ljude promenljive prirode koji mogu biti skloni lažima i prevrtljivosti. S druge strane ASC u Ribama daje razvijenu intuiciju, maštu i kreativnost.

Vladar horskopa Jupiter u 1. kući donosi ljude okrenute sebi, egocentrične kojima sve počinje i završava se sa njima samima. Njihove ideje i želje su im najvažnije. Stav "Prvo ja". Ove osobe mogu imati dug život u dobrim uslovima. Gde god je Jupiter tu imamo zaštitu i širenje što osobama kojima je Jupiter vladar horoskopa donosi više sreće i zaštite nego ostalima. Takođe donosi dobro zdravlje i vitalnost. A Jupiter predtavlja i zakon pa Jupiter u Ribama daje ljude koji vole i poštuju zakon.

Jupiter u trigon sa Saturnom pokazuje da njegov život ima veoma ozbiljnu svrhu koja se oslanja na porodičnu tradiciju. A opzicija sa Marsom njegovu nestrpljivost i agresivnost koja ga konstantno tera na dalje širenje.

Drugi vladar Neptun daje razvijenu intuiciju i maštu ali isto tako ljude sklone prevarama i laganju. Neptun takođe daje i veoma religiozne osobe.

ASC određuje i fizički izgled i osobe sa ASC u Ribama imaju svetlije, naglašene oči, talasastu svetliju kosu i svetliji ten. Ribe daju muškarce visine do 180 cm ali sa Jupiterom u 1. kući na to dodajemo još to 10 cm tako da je njegova visina do 190 cm.

Umetnuti Ovan u 1. kući govori da se on menja u ranim dvadesetim godinama i počinje da poprima osobine Marsa (vladar Ovna) koji daje agresivnost, veliku životnu energiju i borbenost. Mars je otišao u 7. kuću što daje potrebu za partnerstvom i poštovanjem od strane drugih ljudi.

II KUĆA - BIK 11°01'

2. kuća određuje materijalne vrednosti i na koji način osoba zarađuje. I druga 2. kuća se prirodo nalazi u Biku. Ovoj osobi kojoj su veoma važne materijane stvari, novac i udobnost a praktičnost i zarađivanje novca joj dolaze lako.

Vladar 2. kuće je Venera u 4. kući u Raku što daje osobu koje zarađuje radeći u svojoj kući. Mnoge vođe imaju ovaj aspekt pošto obično žive i rade u svojoj palati ili rezidenciji. Vrenosti su oblikovane kod kuće a pošto je Venera sa Suncem daje veliki uticaj oca u

životu. Venerine godine su u mladosti od 14. do 28. godine što znači da on rano počinje da zarađuje svoj novac.

III KUĆA - BLIZANAC 7°02'

Merkur - Blizanac 12°58', Neptun - Blizanac 13°46', Severni Mesečev Čvor (R) - Blizanac 14°21'

3. kuća određuje kako komuniciramo, kako se izražavamo, kako učimo. 3. kuća u Blizancima daje osobu koja ne može da zamisli život bez učenja i komunikacije. Ovo je takođe ljudski znak koji daje veoma razborite ljude.

Vladar 3. kuće Merkur u 3. kući daje lakoću u baratanju rečima kako usmeno tako i pismeno. Takođe daje osobe koje su veoma sigurne u svoje mišljenje i verovanje. Merkur u Blizancima je u svom vladarstvu što daje inteligenciju, povezivanje informacija na pravi način i čisto logičko zaključivanje. Ova osoba brzo donosi odluke, misli su mu jasne i precizne i interseuje ga veliki broj oblasti života.

Konjukcija Merkupa sa Neptunom daje osobu žive mašte koja može biti skolona prevarama i lažima.

IV KUĆA - BLIZANAC 25°38'

Sunce - Rak 2°39', Venera - Rak 5°41'

4. kuća predstavlja početak i kraj, poreklo i našu kuću, pruža sigurnost i utočište. 4. kuća u Blizancima daje osobu kojoj su porodične tradicije i koreni od velike važnosti.

Vladar 4. kuće je Merkur koji je u svom vladarstvu u Blizancima u 3. kući što daje nasleđe i kuću u drugom gradu. Merkur gleda na Neptuna što daje 3 nekretnine a posto je u Blizancima, taj broj se duplira pa će ova osoba imati više od 6 nekretnina.

Sunce u Raku u 4. kući, u svom principu, govori da je otac glavni u kući a isto tako i on kada postane muž i otac. Takodje govori da je veoma privržen porodici i domu a Venera u Raku daje osobe kojima je porodica važna.

V KUĆA - RAK 13°

Saturn - Rak 17°39'

5. kuća je kuća ljubavi koji poklanjamo drugima, kuća užitaka i dece. 5. kuća u Raku ukazuje privrženost i ljubav prema deci.

Vladar 5. kuće je Mesec koji je u Jarcu u 10. kući što pokazuje dete koje će takođe biti na poziciji. Mesec gleda na Urana koji je retrogradan što znači da će biti više od 4 dece.

Saturn u Raku pokazuje da će dece sigurno biti ali isto tako i poteškoće sa decom.

VI KUĆA - LAV 5°

6. kuća opisuje svakodnevnicu, zdravlje, posao, podređene i javne neprijatelje. 6. kuća u Lavu daje osobu koja voli ono što radi i ima tendenciju da postane vođa u poslu kojim se bavi. Posao vidi kao polje u kome treba da se dokaže i spreman je da radi vredno kako bi to postigao.

Vladar 6. polja je Sunce koje je zajedno sa Venerom u Raku u 4. kući. Ovo daje osobe koje rade od kuće i kod kojih se cela porodica bavim istim poslom.

VII KUĆA - DEVICA 18°

Mars - Devica 21°52', Pluton - Vaga 14°32'

7. kuća pokazuje u kom pravcu ide bračni život, partnerski kao i neprijateljski odnosi. Kada je Devica na vrhu 7. kuće daje partnera koji služi na neki način i koji je prilično stidljiv.

Vladar Merkur se nalazi u Blizancima što ukazuje na mogućnost 2 braka. Pošto je u 3. kući znači da žena nije iz istog grada i da će se dobro razumeti sa ženom. Konjukcija Merkura sa Neptunom daje osobu koja može da laže njegove partnere ili neprijatelje.

Vaga je umetnuta u 7. kući, gde je i prirodana pozicija Vage, i govori da se u drugom delu života postaje diplomatičniji u partnerskim i neprijateljskim odnosima. Pošto je Venera u Raku zajedno za Suncem znači da on ima veliki autoritet u odnosu na partnere i neprijatelje.

Mars se nalazi u ovom polju i donosi borbenost i agresivnost prema neprijateljima a Pluton donosi i ekstremne smrti neprijatelja. Opozicija Marsa sa Jupiterom prikazuju Jupitera koji hoće da se širi ali se tu stalno meša nestrpljivi i agresivni Mars.

VIII KUĆA - ŠKORPIJA 11°

8. Kuća priča o smrti, nasledstvu, imovini partnera. Ona se nalazi u Škorpiji gde joj je i prirodna pozicija tako da sva pitanja vezana za aspekte života kojima upralja se doživljavaju prirodno.

Oba vladara 8. kuće, Mars i Pluton u 7. kući ukazuju na smrt partnera. A takođe i to da se on brinuo za imovinu svoje žene.

IX KUĆA - STRELAC 7°

Južni Mesečev Čvor (R) - Strelac 14°21'

9. kuća opisuje šta se događa u inostranstvu, polje studija, boga, filozofije. 9. kuća je u Strelcu što donosi osobu koja je ideološki nastrojena. Koja voli da putuje i širi svoje vidike.

Vladar 9. je Jupiter u 1. polju u Ribama što ukazuje na osobu koja prekoračuje sve granice. Ima sopstvenu životnu filozofiju koju voli da nameće drugima. Ovo donosi i veoma religioznu osobu.

X KUĆA - STRELAC 25°

Mesec - Jarac 1°38'

10. kuća opisuje maksimum u životu, poziciju, a u muškom horskopu oca i odnos prema autoritetu. 10. kuća u Strelcu ukazuje na "širenje" na poziciji i osobu koja teži da "dohvati zvezve".

Vladar Jupiter u 1. polju u Ribama ukazuje na visoku poziciju u životu i olakšane okolnosti dolaska na poziciju.

Drugi vladar Neptun je u 3. kući u Blizancima što donosi poziciju od pisanja i govorništva, kao i od imena, i koju podržava bliska okolina.

Mesec je ovde u znaku svog izгона sto znači da svoje emocije ostavlja po strani i ne pokazuje ih lako. A opozicija sa Suncem pokazuje stalan konflikt ega i emocija.

XI KUĆA - JARAC 13°

Uran (R) - Jarac 19°18'

11. kuća kuća vlada nadama i prijateljima. 11. kuća u Jarcu pokazuje oskudicu prijatelja i svega nekoliko prijatelja kao i bliskost sa starijim ljudima.

Vladar 11. kuće je Saturn, u 5. kući u Raku što pokazuje da zaista voli tih nekoliko prijatelja koje ima kao i oni njega a isto tako pokazuje i da mu deca donose veliku sreću.

Drugi vladar Uran je u 11. što pokazuje osobu koja je izuzetno rešena da postigne svoje ciljeve kao i pomoć prijatelja za ostvarenje tih ciljeva.

XII KUĆA - VODOLIJA 5°

12. kuća opisuje sve ono što je tajno i nevidljivo. 12. kuća je u Vodoliji sa ASCC u Ribama pokazuje osobu sa izraženom privatnošću koja se ljudima predstavlja na drugačiji način od onoga što stvarno jeste.

Vladar Uran je u 11. polju što ukazuje na to da tajni neprijatelji postaju prijatelji.

Drugi vladar Saturn u 5. kući pokazuje veliku tugu zbog dece jer većina njegove dece nisu doživela zrelost.

ASTROANALIZA

Rane godine, 1239. - 1263.

Edvard I je rođen u Vestminsteru u noći između 17 i 18 juna 1239. godine kao sin kralja Henrija III i Eleonore od Provanca (**Mesec u 10. kući predstavlja majku na poziciji**)(**ASC u Ribama u dekanu Jupitera i terminu Merkura, predstavlja dete plemića**). Ime Edvard je Henri dao svom sinu u znak poštovanja svecu Edvardu "Confessor"-u (**Neptun vladar 1. kuće u 3. kući koja govori da je ime dobio po svecu**). Iako bolešljiv u detinjstvu odrastao je i postao snažan, atletski građen i impozantan čovek. Sa svojih 188 cm nadvisivao je većinu svojih savremenika, otuda njegov nadimak "Longshanks" (Dugonogi) (**Jupiter kao vladar horskopa i Jupiter u 1. kući daje dobro zdravlje, sa ASC u Ribama visina je do 180cm ali sa Jupiterom u prvoj kući dodajemo još 10 pa je njegova visina do 190cm što je u realnosti i bila 188 cm**).

Vlast koju je dobio 1254. uključivala je veći deo Irske, i mnogo zemlje u Velsu i Engleskoj (**vladar 4. kuće Merkur u 3. koji pokazuje nasledstvo u drugom delu države. Vladar 2. kuće je Venera u 4. kući u Raku a Verine godine su od 14 što pokazuje da rano počinje da zaradjuje novac**)

Edvard je pokazao nezavisnost u političkim pitanjima još 1255. godine, Edvard je stajao uz svoje političke saveznike i oštro se suprotstavljao Oksfordskim odredbama. Reformski pokret je, međutim, uspeo da ograniči Luzinjanski uticaj i postepeno je Edvardov stav počeo da se menja. U martu 1259. stupio je u formalni savez sa jednim od glavnih reformatora. Međutim kada se izmirio sa ocem potpuno se potpuno je okrenuo leđa svojim tadašnjim saveznicima i potpuno počeo da podržava poziciju svog oca. (**ASC u Ribama može da donese mutnu osobu koja je sklona lažima. Sa Merkurom (vladarem 7. i 3. kuće) u konjukciji sa Neptunom u Blizancima u 3. kući pokazuje da je svaki njegov korak proračunat i da se ne libi da slaže svoje partnere. Vladar 1.,9.,10. kuće Jupiter u 1. u Ribama pokazuje osobu koja prekoračuje sve granice, ima veoma velike ambicije i želi da se "širi"**)

Građanski rat i krstaški ratovi, 1264. - 1273.

1264.–1267. došlo je do sukoba poznatog kao Drugi baronski rat, u kojem su se baronske snage predvođene Simonom od Montforta borile protiv onih koji su ostali lojalni kralju. (**Umetnuti Ovan u 1. kući govori da se on menja u ranim dvadesetim godinama i počinje da poprima osbine Marsa (vladar Ovna) koji daje agresivnost, veliku životnu**)

enegiju i borbenost, a Mars U devici daje disciplinu na poslu.) Kada je Robert de Ferers, 6. grof od Derbija, došao u pomoć pobunjenicima, Edvard je pregovarao o primirju sa grofom, čije je uslove Edvard kasnije prekršio. **(Neptun kao vladar ACS daje ljuje koji mogu biti slkonu prevarama i laganju. Merkur i Neptun su zajedno u 3. kući što takođe daje osobe skone laganju.)** Baronske i kraljeve snage su se konačno susrele u bici kod Lusa, 14. maja 1264. Edvard, komandujući desnim krilom, pokazao se dobro i ubrzo je porazio londonski kontingent Montfortovih snaga. **(Mars u 7. kući donosi borbenost i agresivnost prema neprijateljima. 6. kuća u Lavu daje osobu koja voli ono što radi i ima tendenciju da postane vođa u poslu kojim se bavi. Posao vidi kao polje u kome treba da se dokaže i spreman je da radi vredno kako bi to postigao.)** Nerazborito, međutim, pošao je za raštrkanim neprijateljem u poteru, a po povratku je zatekao ostatak kraljevske vojske poraženim. **(Opozicija Jupitera i Marsa daje nestrpljivost, a takođe sam Mars u 7. kući donosu nepromišljenost kada stupa u kontakt sa neprijateljem)** Montfortova podrška je sada opadala i Edvard je povratio Vuster i Gloster uz relativno malo truda. Dve sile su se zatim srele u drugoj velikoj bici Baronovog rata, bici kod Evešama, 4. avgusta 1265. godine. Montfort je imao male šanse protiv superiornih kraljevskih snaga, a posle poraza je ubijen i njegovo telo potpuno osakaćeno. **(Prisustvo Plutona u 7. kući predstavlja vrlo nasilne uslove pod kojima su umiru njegovi neprijatelji)**

Kroz obmane kao što su viđene u Glosteru, Edvard je stekao reputaciju nepoverljivog. Međutim, tokom letnjih pohoda počeo je da uči iz svojih grešaka i počeo da se ponaša na način koji je stekao poštovanje i divljenje svojih savremenika. **(Neptun kao vladar ASC donosi mutne radje, prevare i laganje. Vaga je umetnuta u 7. kući, gde je i prirodana pozicija Vage, i govori da kada dodju Venerine gode, do 28 godina, postaje diplomatsniji u partnerskim i neprijateljskim odnosima. Pošto je Venera u Raku zajedno za Suncem znači da on ima veliki autoritet u odnosu na partnere i neprijatelje.)**

Edvard je 24. juna 1268. uzeo krstaški krst i 20. avgusta otplovio iz Dovern za Francusku na putu za Svetu zemlju. Posle velikih borbi on je konačno priznao poraz 1272. nakon pokušaja atentata na Edvarda. **(Vladar ASC je Neptun koji daje religiozne osobe, a takodje i Jupiter vladar 9. kuće u prvoj. Strelac u 9. daje i želju za putovanjem kao i osobu sa velikom ideologijom koju voli da nameće drugima, Jupiter kao vladar ASC u 1. kući daje osobu koja želi konstantno širenje)** Nakon očeve smrti 1272. on se vraća u zemlju.

Rana vladavina, 1274. - 1296.

Dolazak na presto

Tridesetpetogodišnji kralj Edvard krunisan je 19. avgusta u Vestminsterskoj opatiji, zajedno sa kraljicom Eleanorom. Odmah nakon što ga je Robert Kilvarbi, nadbiskup Kenterberija krunisao, Edvard je skinuo svoju krunu, rekavši da ne namerava da je nosi sve dok ne povрати sve krunske zemlje izgubljene za vreme vladavine njegovog oca. **(Vladar 10. kuće Jupiter u 1. polju u Ribama ukazuje na visoku poziciju u životu i olakšane okolnosti dolaska na poziciju. Drugi vladar 10. kuće Neptun je u 3. kući u Blizancima što donosi poziciju od imena koju podržava bliska okolina. Jupiter u trigon sa Saturnom pokazuje da njegov život ima veoma ozbiljnu svrhu koja se oslanja na porodičnu tradiciju.)**

Velški ratovi

1276. objavljen je rat u Velsu da bi se ugasila pobuna a 1282., kada je izbila druga pobuna, Edvard je krenuo u osvajački rat. Livelin i drugi velški poglavice su se ubrzo pridružili, i u početku su Velšani doživeli vojni uspeh. Napredovanje Velsa je okončano 11. decembra kada je Livelin namamljen u zamku i ubijen u bici kod Orevin mosta. Osvajanje je završeno hvatanjem Dafida u junu 1283, koji je pogubljen kao izdajnik. Kralj Edvard je naredio da Dafidova glava bude javno izložena na Londonskom mostu. **(Jupiter na ASC daje konstantnu želju za širenjem. Neptun na ASC mutne radnje i prevare, Mars u 7. polju daje agresivnost prema neprijateljima, a Pluton u 7. ekstremnu smrt neprijatelja)**

Posle 1277. i sve više posle 1283. godine, Edvard se započeo naseljavanje Velsa englezima stvarajući nove gradove kao što su Flint, Aberistvith i Rhuddlan. Pokrenut je i obimni projekat izgradnje zamkova. Među njima su bili zamci Beaumaris, Kaernarfon, Konvi i Harleh, namenjeni da služe i kao tvrđave i kraljevske palate. **(Vladar 4. kuće je Merkur koji je u svom vladarstvu u Blizancima u 3. kući što daje kuću u drugom gradu. Merkur gleda na Neptuna što daje 3 nekretnine a posto je u Blizancima, taj broj se duplira pa on ima više od 6 nekretnina.)**

Sukob sa Škotskom

Odnos između Engleske i Škotske do 1280-ih bio je odnos relativno harmonične koegzistencije. Problemi su nastali tek sa škotskom krizom sukcesije ranih 1290-ih. Takmičari za presto su se složili da će kraljevstvo biti predato Edvardu dok se ne pronađe zakoniti naslednik. Odlučeno je da Džon Baliola postane kralj Škotske 17. novembra 1292.

Međutim, čak i nakon Baliolovog dolaska na presto, Edvard je nastavio da tvrdi svoju vlast nad Škotskom. Razdor je rastao a poslednja kap je bila Edvardov zahtev da Škoti obezbede vojsku u ratu protiv Francuske. Ovo je bilo neprihvatljivo za Škote i oni su umesto toga sklopili savez sa Francuskom. Edvard je odgovorio invazijom na Škotsku 1296. Pohod je bio veoma uspešan, ali će engleski trijumf biti samo privremen. **(10. kuća u Strelcu ukazuje na “širenje” na poziciji i osobu koja teži da “dohvati zvezve”. Vladar 9. je Jupiter u 1. polju u Ribama što ukazuje na osobu koja prekoračuje sve granice. Ima sopstvenu životnu filozofiju koju voli da nameće drugima.) (Vladar 11. Uran je u 11. što pokazuje osobu koja je izuzetno rešena da postigne svoje ciljeve kao i pomoć prijatelja za ostvarenje tih ciljeva.)**

Proterivanje Jevreja

Godine 1290. naredio je svim Jevrejima da prisustvuju posebnim propovedima, koje su držali fratri, u nadi da će ih ubediti da se preobrate, ali to nije poštovano. Konačni napad na Jevreje u Engleskoj došao je u Ediktu o proterivanju iz 1290. godine, kojim je Edvard formalno proterao sve Jevreje iz Engleske. **(Vladar ASC je Neptun koji daje religiozne osobe, a takodje i Jupiter vladar 9. kuće u prvoj. Strelac u 9. daje osobu sa velikom ideologijom koju voli da nameće drugima. Since u 4. kuću znači da on zahteva da bude poštovan i autoritet u svojoj kući)**

Karakter Edvarda I kao kralja

Edvard je imao reputaciju žestoke i ponekad nepredvidive naravi. Neki od njegovih savremenika smatrali su Edvarda zastrašujućim, posebno u njegovim ranim danima. Pesma o Lusu iz 1264. opisuje ga kao leoparda, životinju koja se smatra posebno moćnom i nepredvidivom. **(Neptun kao vladar ASC daje nepredvidivost i promenljivu prirodu. Umetnuti Ovan u 1. kući daje prirodu Marsa u ranim dvadesetim koja je agresivna i naprasna)**

Međutim, s vremena na vreme, Edvard je pokazivao nežniju prirodu i bio je poznat kao veoma odan svojoj velikoj porodici. Bio je blizak sa svojim preživelim ćerkama i često ih je obasipao skupim poklonima. **(5. kuća u Raku ukazuje privrženost i ljubav prema deci. Vladar 11. kuće je Saturn, u 5. kući u Raku što pokazuje da mu deca donose veliku sreću. Recepcija Meseca i Saturna mu dozvoljava kada se ukaže prilika da iskaže svoje emocije)**

Uprkos njegovim lošijim karakternim osobinama, Edvardovi savremenici su ga smatrali sposobnim, čak idealnim kraljem. Iako ga njegovi podanici nisu voleli, bojali su ga se i poštovali. **(Sunce u 4. kući daje njegov autoritet u kući i još je do Venere koja je vladar umetnutog 7. polja što daje poštovanje i autoritet nad partnerima i neprijateljima)** On je ispunio savremena očekivanja od kralja u svojoj ulozi sposobnog,

odlučnog vojnika i življenju u skladu sa viteškim idealima. **(Mars u Devici znači disciplinu na poslu, Neptun vladar ASC daje velike ideale kao i Strelac u 9. kući)**

U religioznim obredima je takođe ispunio očekivanja svog doba: redovno je posećivao kapelu, velikodušno davao milostinju i pokazivao duboku odanost Bogorodici i svetom Tomi Beketu. **(Neptun vladar ASC, Strelac u 9. kući, Jupiter vladar 9. i ASC u 1. daje veoma religiozne ljude)** Uprkos svojoj ličnoj pobožnosti, Edvard je često bio u sukobu sa kenterberijskim nadbiskupima a ni odnosi sa papstvom nisu bili ništa bolji: Edvard je 1297. namerno prekršio papsku bulu Clericis laicos, koja je generalno zabranjivala crkveno oporezivanje. **(Opozicija Jupiter-Mars, Jupiter, zakon je u konstantom sukobu sa Marsom, vojnikom. Mars u 7. daje sukob sa partnerima i neprijateljima)**

Edvard se veoma zainteresovao za priče kralja Artura, koje su bile veoma popularne u Evropi tokom njegove vladavine. On je 1284. i 1302. održavao događaje „Okrugli sto“, koji su uključivali turnire i gozbe, a hroničari su njega i događaje na dvoru upoređivali sa Arturom. U nekim slučajevima se smatra da je Edvard koristio svoje interesovanje za mitove o Arturu da bi služili njegovim političkim interesima, uključujući legitimizovanje njegove vladavine u Velsu i diskreditovanje verovanja Velšana da bi se Artur mogao vratiti kao njihov politički spasilac. **(Merkur vlada 3.,4., i 7. je u Blizancima u 3. kući u stoma vladarstvu do Neptuna. Daje veliku maštu ali isto tako i laži. Merkur daje veoma proračunato, logičko razmišljanje)**

Kasnija vladavina, 1297. - 1307.

Povratak u Škotsku

Edvard je imao razloga da veruje da je završio osvajanje Škotske kada je napustio zemlju 1296. godine, nedjutim, 11. septembra 1297. godine, velike engleske snage bile su razbijene od strane mnogo manje škotske vojske predvođene Volasom i Morajem kod Stirlingovog mosta. Poraz je šokirao Englesku i odmah su počele pripreme za pohod odmazde. Ubrzo nakon što se Edvard vratio iz Flandrije, krenuo je na sever. 22. jula 1298. godine, u jedinoj velikoj bici koju je vodio od Evešama 1265. godine. **(Sa Suncem u 4. kući od zahteva poštovanje u svojoj kući, takođe je to Sunce do Venere, koja je vladar umetnute 7. kuće što zahteva poštovanje od neprijatelja. Mars u 7. daje borbenost i agresivnost u partnerskim i neprijateljskim vezama a Pluton u 7. opsesivno ponašanje u ovim vezama)**

Godine 1303. postignut je mirovni sporazum između Engleske i Francuske, čime je faktički prekinut francusko-škotski savez. **(9. i 10. kuća u Strelcu, druga žena je kćerka Franskog kralja i ženi je da bi utvrdio svoju poziciju)** Velika pobeda je postignuta

1305. godine kada je Volasa izdao ser Džon de Mentejt i predao ga Englezima, koji su ga odveli u London gde je javno pogubljen.

Situacija se ponovo promenila 10. februara 1306. godine, kada je Robert Brus ubio svog rivala Džona Komina, a nekoliko nedelja kasnije, 25. marta, krunisan za kralja Škotske. Brus je tada krenuo u pohod za obnavljanje nezavisnosti Škotske, i ovaj pohod je iznenadio Engleze.

Edvard se ponašao sa neobičnom brutalnošću protiv Brusove porodice, saveznika i pristalica. Njegova sestra Meri je četiri godine bila zatvorena u kavezu u zamku Roksburg. Izabela MekDaf, grofica od Bjukena, koja je krunisala Brusa, držana je u kavezu u zamku Bervik. Njegov mlađi brat Nil je pogubljen tako što je bio obešen, vučen i isečen na 4 dela.

Bilo je jasno da Edvard borbu ne posmatra kao rat između dve nacije, već kao suzbijanje pobune nelojalnih podanika. Ova brutalnost, međutim, umesto da je pomogla da se Škoti pokore, imala je suprotan efekat i prikupila sve veću podršku Brusu. **(Pluton u 7. kući daje veoma nasilne smrti neprijatelja kao i opsesivno ponašanje.)**

Smrt i sahrana, 1307.

U februaru 1307. Brus je nastavio svoje napore i počeo da okuplja ljude, a u maju je pobedio u bici kod Loudoun Hill-a. Edvard, koji se donekle oporavio, sada je sam krenuo na sever. Na putu je, međutim, dobio dizenteriju, i stanje mu se pogoršalo. 6. jula se ulogorio u Burg kod Sendsa, južno od škotske granice. Kada su sledećeg jutra njegove sluge došle da ga podignu da bi mogao da jede, šezdesetogodišnji kralj im je umro na rukama. **(Vladar 8. kuće je Mars u Devici što predstavlja smrt na poslu)**

Telo Edvarda I preneto je na jug i sahranjeno u Vestminsterskoj opatiji 27. oktobra. Edvardova grobnica je bila neobično običan sarkofag od Purbekovog mermera, bez uobičajenog kraljevskog lika, što je verovatno rezultat nedostatka sredstava nakon kraljeve smrti. **(Vladar 8. Mars u Devici znači skromnu sahranu)**

Londonsko društvo antikvara otvorilo je grobnicu 1774. godine. Tragovi latinskog natpisa *Edvardus Primus. Scottorum Malleus hic est, 1308. Pactum Serva* („Onde počiva Edvard I, Čekić Škota, 1308. Čuvajte zavet“) još uvek se može videti naslikano sa strane grobnice, upućujući na njegov zavet da osveti pobunu Roberta Brusa. **(Pluton vladar 8. kuće u ugaonoj 7. kući pokazuje osobu koju opsesija prema njenim neprijateljima nije popustila ni posle smrti)**

Porodica, 1. i 2. brak

Godine 1254. kralj Henri je ugovorio brak između petnaestogodišnjeg Edvarda i trinaestogodišnje Eleonore, polusestre kralja Alfonsa X od Kastilje. Sa njom je imao od 14 a neki izvori tvrde i 16 dece, ne zna se tačno, a samo 3 kćerke i jedan sin od svih njih su dostigli zrelost i nadživeli oca **(Sunce do Venere u 4. kući znači da tata dovodi devojku u kuću i ugovara brak. Drugi vladar 12. kuće Saturn u 5. kući pokazuje veliku tugu zbog dece)**

Eleonora od Kastilje umrla je 28. novembra 1290. godine. Par se voleo, i kao i njegov otac, Edvard je bio veoma odan svojoj ženi i bio joj je veran tokom celog braka. Bio je duboko pogođen njenom smrću, i svoju tugu je pokazao podizanjem dvanaest takozvanih Eleonorinih krstova, po jedan na svakom mestu gde je njen pogrebna povorka stala da prenoći. **(Venera u Raku daje veliki privrženost kući porodici. Merkur vlader 7. u 3. daje supružnike koji se dobro razumeju, Merkur do Neptuna daje religijsku notu, odnosno krstove, kao izražavanje svoje ljubavi nakon njene smrti)**

Edvard je 1299. godine oženio Margaretu, kćerku francuskog kralja Filipa III, koja je bila oko 40 godine mlađa od njega. Sa njom je imao još troje dece od kojih dva sina koji su odrasli i kćerku koja je umrla kao dete. **(Merkur vladar 7. u Blizancima predstavlja 2 braka)**

Nasledio ga je sin Edvard II. **(Mesec vladar 5. u 10. kući daje dete na poziciji)**

LITERATURA

Wikipedia - Uzeto sa https://en.wikipedia.org/wiki/Edward_I_of_England

Marion Marč, Džoan Makevers (1990.) - *Astrologija knjiga I, Osnovna načela*

Marion Marč, Džoan Makevers (1989.) - *Astrologija knjiga II*

Marion Marč, Džoan Makevers (1989.) - *Astrologija knjiga III, Analiziranje horoskopa*

Beleške sa predavanja Jovane Bogoslovov